

F. t. toldlov.

de problemer, som vil opstå, hvis man uden videre lader den foreslåede toldkreditordning finde anvendelse i de tilfælde, hvor punktafgifterne efter forbrugsafgiftslovens bestemmelser skal opkræves i forbindelse med indførselen.

Ved tilrettelæggelsen af nye afregningsbestemmelser for afgift af importen af punktafgiftspligtige varer til virksomheder, der ikke er registrerede efter punktafgiftslovene, må såvel hensynet til erhvervs livet som til toldvæsenets arbejdsgang tages i betragtning. Det skal dog understreges, at problemet er af begrænset rækkevidde, idet den her omhandlede import af punktafgiftspligtige varer til ikke-registrerede virksomheder er af beskedent omfang. Dette fremgår af, at punktafgiftsprovenuet af denne import på grundlag af en opgørelse foretaget for året 1967 (korrigeret under hensyn til, at afgiften af papir og pap m. v. er ophævet ved lov nr. 192 af 20. maj 1970) må anslås kun at have udgjort ca. 15 mill. kr. ialt.

Ud fra hensynet til den bedst mulige tilrettelæggelse af toldvæsenets arbejdsgang ville det nok være en fordel, såfremt afregningen af punktafgifter, der skal betales i forbindelse med vareindførselen, kunne foretages umiddelbart som et led i toldafregningen med virksomhederne. Herved ville man imidlertid tilsidesætte et naturligt hensyn til de virksomheder, som er registreret efter punktafgiftslovgivningen. For en betydelig del af disse virksomheders vedkommende er afregningsperioden som tidligere omtalt 1 måned og betalingsfristen yderligere 1 måned. Det ville ikke være rimeligt at åbne mulighed for, at ikke-registrerede virksomheder kunne opnå en længere kredit ved indførsel af varer fra udlandet, end de registrerede virksomheder opnår ved afsætning af tilsvarende varer her i landet.

Selv om der for nogle af forbrugsafgifterne er tale om længere betalingsfrister end 1 måned, således at man for disse ikke ville tilsidesætte hensynet til de registrerede virksomheder ved anvendelse af toldkreditens afregningsregler, er man dog af den opfattelse, at det må foretrækkes at have ensartede afregningsregler for punktafgifter, der afregnes ved indførselen. Man må herefter mene, at afgiftsperioden for afgifter, der afregnes ved indførselen, bør fastsættes til 1 måned og betalingsfristen til yderligere 1 måned.

Råstofafgiften i chokoladeafgiftsloven afregnes som tidligere anført efter regler svarende til de for kreditoplæg gældende. Afgiften har i øvrigt karakter af en told, idet den udelukkende hviler på indførte varer. Man finder det herefter rigtigt, at denne afgift også fremover afregnes efter toldkreditens regler.

28 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

Dækningsafgiften i chokoladeafgiftsloven hviler ligeledes kun på indførte varer og indbetales efter de gældende regler kontant sammen med tolden. Man finder derfor, at denne afgift ligeledes bør afregnes efter toldkreditens regler.

I forbindelse med ophævelse af kreditoplaget for told vil det være nødvendigt at ændre bestemmelserne for afregning af afgift af benzin, der i det væsentlige svarer til kreditoplægafregningen, således at kreditlageret for benzin erstattes med en anden afregningsform, som indeholder en tilsvarende kredit.

B. Merværdiafgiften i relation til de foreslåede afregningsregler.

Af varer, der indføres her til landet, skal der efter merværdiafgiftslovens § 29 betales afgift ved indførselen.

Spørgsmålet om afgiftsopkrævningen ved import var under forberedelserne til merværdiafgiftsloven genstand for indgående overvejelser.

Når der opkræves afgift af importen til registrerede virksomheder, må importøren efter de gældende regler i alle tilfælde betale afgift af sine køb i udlandet straks ved varernes toldbehandling. Den, der foretager sit indkøb her i landet, betaler derimod normalt afgift til leverandøren samtidig med, at han betaler vareleverancen. Om den, der køber hos en indenlandsk leverandør, i modsætning til importøren opnår kredit med afgiften afhænger altså af leverandørens betalingsbetingelser. Betales en indenlandsk leverance kontant, er køberen i afgiftsmæssig henseende ligestillet med importøren, hvis satsen for import og indenlandske omsætninger er den samme. Har køberen kredit hos den indenlandske sælger, vil han være bedre stillet end importøren.

En regel om afgiftsfri import til registrerede virksomheder ville på den anden side i almindelighed stille importøren gunstigere i afgiftsmæssig henseende end den, der foretager sit indkøb hos en indenlandsk virksomhed.

Folketingsudvalget var under drøftelserne af forslaget til merværdiafgiftsloven inde på den tanke, om man kunne tilstræbe fuldstændig ligestilling ved at give importøren samme kredit med „importmomsen“, som han har med betalingen til sin udenlandske leverandør. Denne ordning samt et modificeret kreditssystem, hvorefter der for hvert enkelt importeret vareparti blev givet f. eks. 1 måneds kredit — svarende til den hyppigt forekommende handelskredit — viste sig uigennemførlig af praktiske grunde.